

[Korsgaard.]

Ændringsforslagene. Jeg synes imidlertid, det naturligste er, at Folketinget gør sit Arbejde færdigt, og derfor vil jeg tillade mig at foreslaa, at Sagen vises tilbage til Udvalget, og at man saa der tager sit Standpunkt og faar klaret Tingene, før man gaar videre.

Formanden: Der er stillet Forslag om, at Lovforslagets Behandling standses, og at det henvises til fornyet Overvejelse af Udvalget. Det er dette Forslag, som nu foreligger til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg er enig i, at Folketinget altid skal gøre sit Arbejde færdigt. Den saglige Behandling af Lovforslaget fandt Sted i Udvalget, hvor det ærede Medlem, saa vidt jeg ved, ikke har rejst de Spørgsmaal, han nu fremdrager, over for det øvrige Udvalg, i hvert Tilfælde aldrig over for mig. Jeg maa derfor fraraade, at Lovforslaget henvises til ny Behandling i Udvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Ministerens Udtalelser i et tidligere Indlæg gik afgjort ud paa, at her var et Problem, som der var Grund til at tage med op i Overvejslen. Jeg erkender, at jeg sent er blevet opmærksom paa dette Problem, men man kan vel have Lov til at sige, at den, der først og fremmest burde have haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa, var Ministeren selv. Nu er det altsaa af Ministeren erkendt, at Problemet er der. . . . (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Nej). . . . Nu tror jeg, at Ministeren igen gør noget, der gør, at jeg mindre godt kan lide ham. Han sagde det netop udtrykkeligt i sit første Indlæg, og det maa da ogsaa være Meningen med Henstillingen om at tage Ændringsforslaget tilbage, ellers er der ingen Mening i det. Jeg maa altsaa hævde, at Ministeren har erkendt, at der var et Problem, hvis Løsning paatrænger sig, og derfor kan jeg ikke, naar jeg mener, hvad Ministeren jo er enig med mig i, at Folketinget bør gøre sit Arbejde ordentlig færdigt, forstaa andet, end at det rigtige maa være, at Udvalget giver sig Tid til at forhandle de foreliggende Ændringsforslag. Om dette Lovforslag bliver vedtaget i Folketinget i Dag eller efter Juleferien, er dog sagligt set ganske ligegyldigt.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Jeg maa anbefale at stemme imod Forslaget om Tilbagevisning til Udvalget. (*Christmas Møller:* Hvorfor?). Min Begrundelse er, med Hensyn til det Ændringsforslag, som omhandler Udskrivning af personlig Skat til Amtskommunen, den, at ingen Amtskommune endnu har paalignet saadan Skat, og da Loven først træder i Kraft i 1938, vil der, hvis det skulde vise sig, at der blev udskrevet den Art personlig Skat, og det er nødvendigt at foretage Ændringer, være Tid nok til at foretage saadanne.

Med Hensyn til et andet af Ændringsforslagene. . . .

Formanden: Det er Forslaget om Tilbagevisning af Sagen til Udvalget, der er Genstand for Diskussion.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Der blev spurgt, hvorfor jeg anbefaler at stemme mod Forslaget om Tilbagevisning til Udvalget, og jeg synes derfor, jeg maa have Ret til at begrunde mit Standpunkt; der rejser sig nemlig det andet Spørgsmaal: hvorfor disse Lærere skulde have en Undtagelsesstilling i Modsætning til andre Lærere i Folkeskolen, som gaar over til ogsaa at faa Statstilskud.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard maa ikke ændre mine Udtalelser derhen, at dette skulde være et Problem, jeg ikke har tænkt paa; og som ikke har været overvejet, før det ærede Medlem stillede disse Ændringsforslag. Det, jeg sagde var rimeligt, var, at et Parti rejser de Spørgsmaal, men et Parti kan ikke rejse disse Spørgsmaal nogle faa Timer, før Sagen er til tredie Behandling, naar Partiet overhovedet ikke har søgt Samraad derom og overhovedet ikke ført dem frem i det paagældende Udvalg. Jeg henstillede derfor til det ærede Parti at trække disse Ændringsforslag tilbage, fordi der for det ærede Parti er Lejlighed til at føre dem frem paa regulær Maade her i Rigsdagen.

Jeg vil saa blot gerne have Lov til at sige en Ting endnu. Det ærede Medlem opretholdt sin Bebrejdelse imod mig med Hensyn til min Behandling af et bestemt Spørgsmaal og sagde, at Vejen var ikke længere til det ærede Medlem, end at jeg kunde have